

Wgląd w koncepcję opracowania albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE ŁATGALII”

#fotografia #projektowanie graficzne #album fotograficzny
#Łatgalia #znaki drogowe

artykuł
recenzowany

dr inż. **Aina Strobe**

mgr **Diāna Apele**

mgr **Ineta Auzāne**

Streszczenie

Poszukiwanie historycznych badań krajobrazowych może być fascynującym i edukacyjnym procesem, który pozwala poznać wydarzenia z przeszłości i ich wpływ na dzisiejszy krajobraz. Podczas pracy nad badaniem autorzy zwrócili uwagę na różnorodne poszukiwania historycznych badań krajobrazowych, aby jak najlepiej ukazać temat badań, który jest ściśle związany z historycznym krajobrazem Łatgalii. Aby urzeczywistnić problem zachowania środowiska kulturowego i historycznego Łatgalii, zebrano tematy, które znalazły się w albumie fotograficznym „ZNAKI DROGOWE ŁATGALII”. Są to skrzynki pocztowe, przystanki autobusowe, znaki przystanków autobusowych, stoły mleczne, ruchome znaki drogowe, krucyfiksy, stogi siana, kościoły Łatgalii, drewniane domy, dekoracje okien domów oraz ludzie. Fotorelacje zostały stworzone tematycznie, analizując ich wartość wizualną i informacyjną.

Jadąc drogami Łatgalii, można dostrzec przyciągające wzrok rzeczy. To łotewskie znaki drogowe w dosłownym i przenośnym znaczeniu. Są znaki drogowe wskazujące nazwę miejscowości, przystanek autobusowy itp. Ale czy znakiem drogowym nie jest także mleczny stojak przy drodze, człowiek, skrzynka pocztowa, stary drewniany dom z ażurowymi zdobieniami okien, jezioro, rzeka, martwe jesiony albo stary dąb pochylający się nad drogą, kościół, most, cmentarz,

sad jabłoniowy, niebieski traktor, krzak porzeczek, krucyfiks, stóg siana i kwitnące krzewy w ogrodzie opuszczonego domu?

Z biegiem czasu wiele się zmieniło. Wiejskie krajobrazy zapamiętane z dzieciństwa były zupełnie inne. Teraz, jadąc drogą między wzgórzami i jeziorami, pojawiają się pensjonaty, które zazwyczaj nie pasują do pejzażu, oraz przebudowane stare domy pozbawione opowieści o swoich pięknych oknach. Wtedy pozostaje tylko powiedzieć

– tak, wszystko tu zrujnowane – jedźmy dalej, nie ma tu nic do zobaczenia! Smutne, ale jednocześnie można stwierdzić, że bieda w Łatgalii dała nam szansę zachować wiele rzeczy autentycznych i nienaruszonych, ponieważ tuż za zakrętem, w zarośniętym sadzie jabłoniowym, kryje się stara zagroda z koronkowymi zdobieniami okien, subtelnie oszklonymi szybami ganku, proporcjonalnymi kształtami budynków. Można powiedzieć, że wszystko jest tak, jak być powinno – prawdziwie! Ale dom nie ma właściciela, który potrafiłby go docenić i zachować.

Wielu ludzi uważa, że wszystko, co stare i niszczące, należy zburzyć. To błędne rozwiązanie, ponieważ takie domy istnieją tylko w Łatgalii! Można je uratować, „zabezpieczyć”, nie ruszać, pozostawić dla przyszłości, bo nikomu nie przeszkadzają. To samo można powiedzieć o wielu innych rzeczach, które widzimy, jadąc drogą. Tak narodził się pomysł zebrania tematów w formie foto-reportażu, aby poruszyć kwestię ochrony środowiska noszącego świadectwo historyczne i stworzyć album fotograficzny.

Cel badań: stworzenie albumu fotograficznego o Łatgalii w celu podjęcia tematu ochrony środowiska stanowiącego świadectwo historyczne.

Metody badań: teoretyczne – analiza literatury i źródeł internetowych; empiryczne – obserwacja, analiza danych uzyskanych w badaniu (fotografie).

Metodologia badań

W badaniu zastosowano metody teoretyczne i empiryczne. Badania jakościowe oparto na analizie danych zebranych w wyniku obserwacji. Obserwacja to metoda gromadzenia danych pozwalająca analizować świat społeczny z perspektywy zewnętrznego obserwatora w celu weryfikacji teorii dotyczących zjawisk i procesów na podstawie ich przejawów oraz rozmieszczenia. W odróżnieniu od obserwacji w warunkach codziennych, obserwacja eksploracyjna ma charakter bardziej ukierunkowany i systematyczny. Badacz musi określić, co chce obserwować i jak zamierza to rejestrować. Zastosowano obserwację otwartą, definiowaną jako taki typ obserwacji, który nie zakłada korzystania z wcześniej przygotowanych tematów ani protokołów, a badacz kieruje się wyłącznie pytaniami badawczymi, jakie sam formułuje [1]. Autorzy prowadzili obserwacje podczas utrwalania materiału fotograficznego od

marca 2022 do lutego 2023 roku. W 2024 roku wyniki badań zebrano w albumie fotograficznym „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”. Na etapie selekcji zdjęć istotna była treść oraz wartość artystyczna fotografii. W 2025 roku album ukaże się w formie drukowanej.

Wyniki badań

Poszukiwanie badań nad krajobrazem historycznym może być fascynującym i edukacyjnym procesem, który pozwala poznać wydarzenia z przeszłości oraz ich wpływ na współczesny krajobraz. Podczas pracy nad opracowaniem autorzy zwrócili uwagę na różne kierunki badań nad krajobrazem historycznym, aby jak najlepiej ukazać temat badawczy ściśle związany z krajobrazem historycznym Łatgalii.

Badania nad krajobrazem historycznym powinny rozpoczynać się od analizy źródeł literaturo-owych. W tym procesie przydatne mogą być biblioteki, archiwa i zasoby cyfrowe. Autorzy pracy przeanalizowali literaturę, aby uzyskać informacje nie tylko o środowisku Łatgalii, lecz także by zrozumieć aktualność i znaczenie albumów fotograficznych we współczesności. Przeprowadzono analizę książek historycznych, dokumentów oraz innych opracowań związanych z regionem Łatgalii i powstawaniem albumów fotograficznych.

Wizyty w miejscach historycznych odegrały istotną rolę w badaniu krajobrazu historycznego Łatgalii. Odwiedzanie obiektów takich jak muzea, stare miasta, ruiny dawnych zamków i inne ważne elementy krajobrazu daje najlepsze wyobrażenie o badanym miejscu.

Szczególną uwagę warto zwrócić na dwory i zamki. Dwory oraz ruiny zamków często stanowią dobrze zachowane zabytki. Analiza ich historii i znaczenia w lokalnym kontekście pozwala uzyskać wiele cennych informacji o badanym środowisku i krajobrazie. Odwiedzając stanowiska archeologiczne, można zobaczyć odkrycia dokonane w przeszłości i poznać dawne formy życia.

Istotne znaczenie ma rozmowa z ekspertami i mieszkańcami. Kontakt z historykami, pracownikami muzeów lub lokalną społecznością umożliwia uzyskanie dodatkowych informacji o konkretnych miejscach historycznych lub wydarzeniach.

Współcześnie trudno wyobrazić sobie jakiegokolwiek badania bez sięgania do zasobów cyfrowych. Podczas prowadzenia badań konieczne staje się korzystanie z archiwów cyfrowych, kolekcji muzealnych oraz portali historycznych, gdzie moż-

na analizować fotografie, dokumenty i inne materiały.

Autorzy położyli największy nacisk na terenowe wyjazdy badawcze podczas opracowywania studium. Odwiedzanie miejsc związanych z krajobrazami historycznymi pozwala pogłębić badania, ponieważ umożliwia zobaczenie i zrozumienie krajobrazu z perspektywy historycznej. Takie wyjazdy nie mogą się odbyć bez analizy map geograficznych i historycznych. Mapy pomagają uchwycić, jak krajobraz zmieniał się w czasie oraz jakie czynniki historyczne na niego oddziaływały. Wiele z tych metod badawczych zostało wykorzystanych przez autorów w trakcie realizacji opracowania, przy czym szczególną rolę odegrało badanie dawnych traktów.

Podczas prowadzenia badań, w tym dokumentowania fotograficznego odcinków dróg, autorom często udawało się odnaleźć elementy środowiska, które później rozpoznano w archiwach muzealnych lub prywatnych zbiorach fotograficznych. Na rycinie 1 widoczne jest okno z parafii Bīķernieki, którego fotografia znajduje się w kolekcji zdjęć *zudusilatvija.lv*.

Spoglądając na pierwsze zdjęcie, można zauważyć, że mimo różnic — jedno jest kolorowe, drugie czarno-białe — starano się zachować element architektoniczny, czyli okno. Jakiś czas temu zostało ono pomalowane, jednak zniknęła ozdobna deska nad oknem. Tego rodzaju zmiana wymaga przemyślenia tego, jak rozumiemy nasze wartości i jak potrafimy je zachować.

Opracowanie koncepcji tematycznej albumu fotograficznego

Dzięki zgromadzeniu obszernej wiedzy na temat historii fotografii, specyfiki krajobrazu Łatgalii, analizie technologii drukarskich i współczesnych trendów projektowych, a także zebraniu informacji o albumach fotograficznych, stało się jasne, jaką koncepcję powinien mieć nowy album. Powinien on oddawać łotewskie ciepło Łatgalii zarówno w treści, jak i w kompozycji, ukazując utracone oraz zachowane wartości regionu.

Należy jednak pamiętać, że podczas opracowywania albumu fotograficznego przeznaczonego do druku poszczególne elementy trzeba starannie zaplanować, aby produkt końcowy był

Ryc. 1 Okno w perspektywie historycznej.

Źródło: po lewej: <https://zudusilatvija.lv/objects/object/6954/>, po prawej: fot. I. Auzāne.

atrakcyjny wizualnie, przyjazny dla odbiorcy i skutecznie przekazywał zamierzony komunikat.

Analizując uzyskane informacje, autorzy badania stwierdzają, że istotną rolę w albumie fotograficznym „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII” odegrał również wpływ mediów społecznościowych. Pomogły one nie tylko w prowadzeniu badań empirycznych, lecz także w zrozumieniu, jak odbiorcy w sieciach społecznościowych reagują na różne fotografie oddające atmosferę charakterystyczną dla Łatgalii. Dzięki temu badaniu można było poważniej podejść do wyboru listy tematów przeznaczonych do publikacji w albumie fotograficznym.

Obiekty historyczne w krajobrazie drogowym mogą w różnorodny sposób wzbogacać doświadczenie podróży i pogłębiać rozumienie lokalnej kultury. Mogą to być zarówno twory naturalne, takie jak dawne grodziska, rzeki czy lasy, jak i elementy stworzone przez człowieka: domy, zagrody, kościoły, pozostałości wsi czy pomniki. Obiekty historyczne mogą stać się przedmiotem badań, ponieważ we współczesnym krajobrazie dróg Łatgalii spotyka się ich bardzo wiele.

Miejsca historyczne często pełnią rolę symboli tożsamości. Wiążą się z lokalną społecznością i mogą być źródłem dumy z historii, sztuki oraz tradycji danego regionu. Takie miejsca budują więź między ludźmi a ich dziedzictwem kulturowym. Odgrywają także ważną rolę nie tylko w zachowywaniu kultury i historii [2], lecz także w uatrakcyjnianiu podróży i dostarczaniu wartości edukacyjnych. Podróżni mają możliwość zarówno cieszyć się pięknem wizualnym i architektonicznym, jak i zyskać głębsze zrozumienie bogatej historii oraz dziedzictwa odwiedzanego regionu.

Elementy środowiska w krajobrazie przydrożnym mogą dawać ciekawe spojrzenie na przeszłość i dziedzictwo kulturowe. Różne obiekty przydrożne lub pobliskie punkty orientacyjne często łączą się z historią, tradycjami lub ważnymi wydarzeniami regionu. Przykłady takich obiektów to:

- **Krucyfiksy** – W źródłach internetowych można znaleźć informacje, że Łatgalia to jedyny region Łotwy, gdzie krucyfiksy spotyka się poza kościołami czy budynkami mieszkalnymi. Na przykład na łotewskiej stronie Wikipedii poświęconej krucyfiksom czytamy: „Krucyfiksy wiejskie i przydrożne w Łatgalii są symbolami wiary chrześcijańskiej i obiektami sztuki sakralnej, które najczęściej występują w tym regionie przy drogach lub na skrzyżowaniach [3]. W każdej wsi w Łatgalii znajdował się co najmniej jeden krucyfiks, a w największych nawet dwa: po jednym na każdym krańcu miejscowości. Był to symbol jedności i punkt gromadzenia się mieszkańców” [4]. Tak właśnie Wikipedia opisuje krucyfiksy (ryc. 2, 3, 4).
- **Zdobienia okien domów** – Architekt Pēteris Blūms podkreśla, że nigdzie indziej na Łotwie nie można zobaczyć zdobień okien charakterystycznych dla Łatgalii. Zwraca uwagę na ich znaczenie: „Tak właśnie odbywa się komunikacja poprzez okno – ty widzisz świat, a świat widzi ciebie. W zdobieniach stosuje się różne znaki ornamentalne, tzw. amulety, pełniące funkcję ochronną lub mające przyciągnąć przychylność sił wyższych, a zarazem ukazujące tożsamość właściciela domu” [5]. Podczas obserwacji

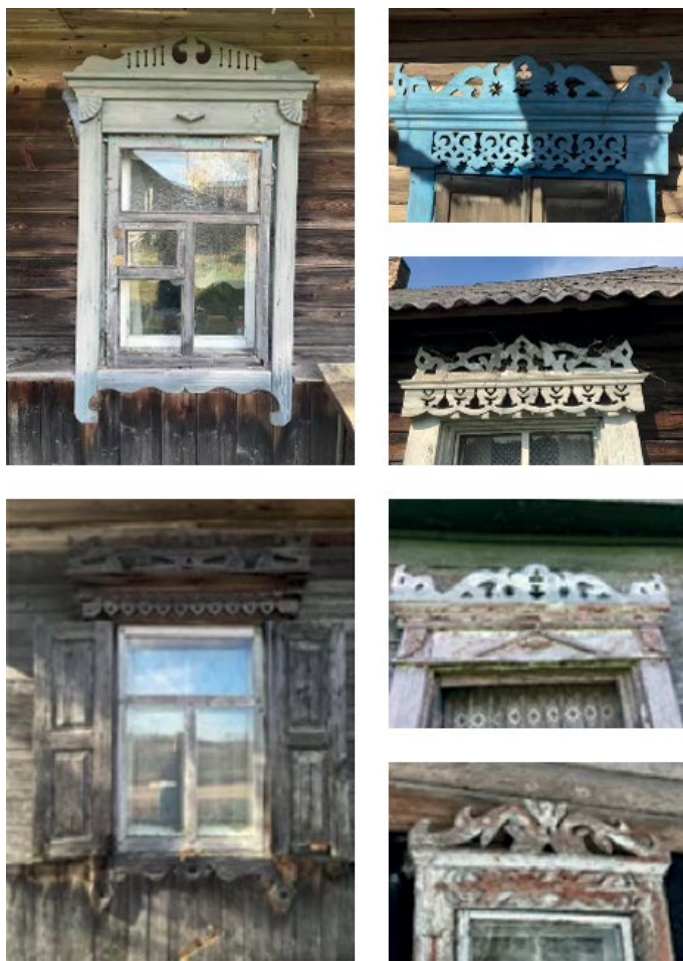

Ryc. 2, 3, 4 Od lewej: Łatgalskie znaki drogowe. Krucyfiksy. Odcinek drogi Višķi – Agļona, Grāveri – Okra.
Źródło: fot. I. Auzāne.

stwierdzono, że zdobienia okien (ryc. 5, 6, 7, 8) są niezwykle różnorodne i niemal niemożliwe jest znalezienie dwóch identycznych. Wiele okien nie posiadało okiennic, część nigdy ich nie miała. Tekstura ścian drewnianych domów uwydatnia barwy zdobień okiennych, które wyblakły na słońcu, tworząc malowniczy nastrój i podkreślając kształt. W zdobieniach widoczny był precyzyjny rytm ornamentu i subtelna stylizacja roślinna. Analizując i fotografując okna, można odnieść wrażenie obcowania z indywidualnym charakterem pracy mistrzów. Fotografowanie zdobień ujawniło też powtarzalność stylu w oknach znajdujących się przy określonych odcinkach dróg. W miastach widoczna jest duża różnorodność zdobień, ponieważ po wojnie

spotkały się tam tradycje budownictwa i zdobnictwa z różnych regionów.

- **Stoliki mlecze** – Stoliki mlecze to niewielkie formy architektoniczne umieszczone przy drogach Łatgalii (ryc. 9, 10). Pomimo wspólnej funkcji zaobserwowano dużą różnorodność ich form. Służą praktycznie do przekładania bańek z mlekiem, ale mogą pełnić także rolę estetyczną. Zauważono również, że do kilku stolików przymocowano odbłaski. Łatgalskie stoliki mlecze zwróciły uwagę podróżnych. Na przykład Laura Melne, redaktorka portalu informacyjnego ReTV.lv, opisała w mediach społecznościowych rosnące uznanie dla piękna i oryginalności stolików mleczych: „Od kilku miesięcy można śledzić galerię stolików mleczych i związane z nimi historie na koncie Instagram @pina_golds. Prowadzą je Łatgalki Amanda Anusāne i Vizma Mičule. Mičule zwraca uwagę na cechy, które czynią stoliki mlecze wyjątkowymi: „Przede wszystkim fakt, że takiego stolika nie da się kupić gotowego w sklepie, nie ma też jednego wzorca. Każdy właściciel wykonuje stół mleczy według własnego ‘projektu’ i w oparciu o dostępne zasoby. Najczęściej surowcem jest drewno, ale spotyka się też różne konstrukcje metalowe. Jeśli spojrzymy na formę stolików mleczych, to mamy do czynienia z całkowicie swobodnym lotem ludzkiej wyobraźni – niektóre są bardzo minimalistyczne, inne mają elementy dekoracyjne. Widzieliśmy nawet stół mleczy z rzeźbieniami w drewnie! Kolejną cechą, która czyni je wyjątkowymi, jest to, że ich czas jest policzony. W wielu miejscach stoliki nie służą już do dostarczania mleka, ponieważ dojarki odbierają mleko ‘prosto’ z mleczarni, a urządzenia wyposażone są w wąż, przez który mleko jest wypompowywane z baniek – nie trzeba ich już stawiać na podwyższeniu, mogą stać na ziemi. Dlatego główna funkcja stolika

Ryc. 5, 6, 7, 8 Łatgalskie znaki drogowe. Zdobienia okien. Źródło: fot. I. Auzāne.

Ryc. 9, 10 Łatgalskie znaki drogowe. Stoliki mleczne. Odcinek drogi Aglona – Dagda. Źródło: fot. I. Auzāne.

mlecznego – platformy do wygodnego podnoszenia bańki i wlewania jej zawartości do zbiornika maszyny – przestała być potrzebna. Zauważyliśmy jednak, że wiele stolików mlecznych wciąż pełni funkcję stojaków na skrzynki pocztowe” [6].

- **Stogi siana** – Stogi siana były niegdyś nieodłącznym elementem lotewskiego krajobrazu, dziś jednak stały się rzadkością. Tradycyjnie siano układano i suszono w stogach. Obecnie nie gromadzi się go już w tej formie. Podczas podróży zaobserwowano widoki bel siana – ustawionych rytmicznie, ułożonych chaotycznie, sprasowanych i luźnych. Widziano również tradycyjne stogi układane w stosach (ryc. 11, 12, 13). Badane zagadnienia są unikalne dla każdego regionu Łotwy. Wiadomo, że działalność człowieka różni się w poszczególnych częściach kraju, a nawet w obrębie jednego powiatu, ponieważ mentalność ludzi nie jest wszędzie taka sama. Autorzy opracowania chcieli podkreślić wyjątkowy charakter regionu Łatgalii poprzez analizę

tematów opisanych powyżej. Zostały one włączone do projektu graficznego albumu fotograficznego i uzupełnione o inne ważne motywy.

Kompozycja, kolorystyka i projekt typograficzny albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”

Historia wizualna, czyli visual history, to podejście wykorzystujące obrazy, grafiki, fotografie, filmy, malarstwo i inne elementy wizualne do zrozumienia i interpretacji przeszłości. Takie ujęcie daje możliwość oglądania wydarzeń i procesów historycznych poprzez materiały wizualne, co stanowi silny sposób pogłębiania wiedzy o przeszłości oraz budowania emocjonalnych i zmysłowych więzi z wydarzeniami historycznymi.

Podczas opracowywania projektu I. Auzāne (jedna z autorek badania) wykonała ponad 160 fotografii dokumentacyjnych okien. W układzie stron zamieszczono 144 zdjęcia okien. Jak podkreślają autorzy opracowania, stanowi to najcenniejszy materiał w procesie tworzenia albumu fotograficznego. Każde okno opowiada własną historię o domu, w którym się znajduje. Odbi-

Ryc. 11, 12, 13 Łatgalskie znaki drogowe. Stogi i bele siana. Odcinek drogi Jaundome – Andzēļi. Źródło: fot. I. Auzāne.

Ryc. 14 Okładka albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”.
Projekt graficzny okładki tworzy fotokolaż okien. Projekt i zdjęcia: I. Auzāne.

ja jego niepowtarzalny nastrój. Każdy mistrz, projektując okno, wkładał w nie nie tylko pracę, lecz także duszę, starając się stworzyć je dla konkretnego gospodarza, nadając budynkowi wyjątkowy charakter. Fotokolaż okien został również wykorzystany w projekcie okładki albumu (ryc. 14).

Kolorystyka albumu fotograficznego łączy jasne i neutralne tony. Tła stron dopasowano do tonacji fotografii – albo je podkreślając, albo neutralnie scalając kolaż zdjęć w jeden obraz. Autorzy opracowania dążyli do tego, by wydobyć

treść fotografii ukazującej to, co charakterystyczne dla środowiska Łatgalii. Dlatego, bazując na kolorystyce zdjęć, wybrano ton podstawowy, który w układzie stron podkreśla fotografie (ryc. 15).

Wykorzystanie tekstu w albumie fotograficznym ma charakter koncepcyjny. Tekst pojawia się w adnotacji, spisie treści, tytułach tematów (ryc. 16) oraz w zakończeniu. Lokalizacje obiektów nie zostały wskazane, aby zainspirować do podróży i samodzielnego odnajdywania tych elementów środowiska. Treść fotografii sama w sobie opowiada lo-

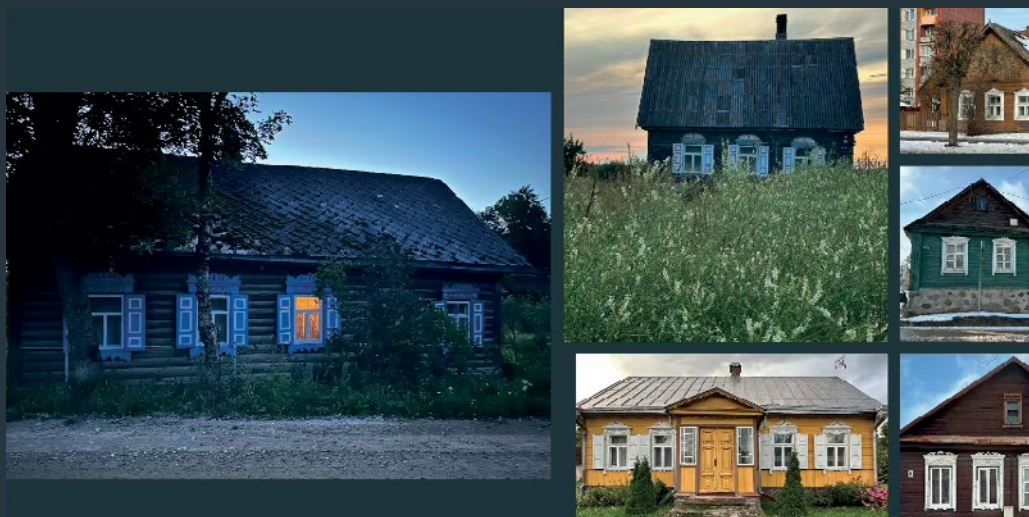

Ryc. 15 Kolorystyka stron albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”.
Projekt i zdjęcia: I. Auzāne.

SĀTA

Ryc. 16 Układ albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”, rozdział „Dom” I.
Projekt i zdjęcia: I. Auzāne.

Ryc. 17 Układ albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”, rozdział „Dom” II.
Projekt i zdjęcia: I. Auzāne.

tewską historię Łatgalii, dlatego autorzy opracowania postanowili pozostawić zdjęcia w roli narratora (ryc. 17). Tematy i adnotacja zapisane są w języku łatgałskim, co wzmacnia koncepcję autorów i podkreśla wyrazistość łatgalizmu w albumie. Wybrano krój pisma Hyphenate – lakoniczny, nienachalny i prosty. Autorzy uważają, że taki wybór dodatkowo zaakcentuje głównego bohatera albumu fotograficznego – fotografię.

W układach albumu fotograficznego można zobaczyć rozmieszczenie zdjęć na powierzchni strony (ryc. 15, 16, 17, 18). Fotografie umieszczono w formie kolażu lub pojedynczo. Krawędź części zdjęć została skomponowana do samej krawędzi strony, co w układzie albumu fotograficznego tworzy wrażenie przestrzenności.

Album fotograficzny ma format 23×23 cm. Kwadratowa kompozycja stron pozwoliła na takie rozmieszczenie fotografii, by były dobrze widoczne dla każdego zainteresowanego. Album w tym formacie jest wygodny do trzymania w dłoniach i przewracania stron. Na podstawie opracowanego układu i wydruku edycji pilotażowej autorzy uznali, że ten format sprawdza się w przypadku albumu fotograficznego.

Wnioski

Aby podkreślić problem ochrony środowiska kulturowego i historycznego w Łatgalii, zebrano i włączono do albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII” następujące tematy: skrzynki pocztowe, przystanki autobusowe, znaki przystankowe, stoliki mleczne, ruchome znaki drogowe, krucyfiksy, stogi siana, kościoły łatgałskie, drewniane domy, zdobienia okien oraz ludzie. Fotoreportaże opracowano tematycznie, analizując wartość wizualną i informacyjną każdego zagadnienia.

Analizując przeprowadzone działania, stwierdzono, że po zbadaniu treści w mediach społecznościowych oraz publikacji tematy przewidziane w opracowaniu są aktualne. Fotoreportaże mogą

być wykorzystywane jako materiał dydaktyczny podczas nauki historii Łatgalii, ponieważ informacje zostaną przedstawione w sposób wizualny i łatwy do zapamiętania.

W toku dalszych badań powstaną nowe tematy, na przykład: mosty drogowe; rzeki i jeziora; dawne wiejskie ogrody; okazale drzewa; cmentarze; szkody wyrządzane przez bobry przy drogach; rowy przydrożne; budynki z gliny; łąnie; ławki przy starych domach przy drodze itp., a także rozwijane i uzupełniane będą tematy już istniejące. ■

dr inż. **Aina Strode**
mgr **Diāna Apele**
mgr **Ineta Auzāne**

Przypisy

1. Novērošana, Elektroniskais resurss, b.r. [dostēp: <https://www.rsu.lv/petniecibas-terminu-vardnica/noverosana>]
2. Vilcāne V., Kultūras pieminekļa īpašnieka priekšrocības un ierobežojumi, 2014, [dostēp: <https://lvportals.lv/skaidrojumi/260261-kulturas-pieminekla-ipasnieka-prieksrocibas-un-ierobejojumi-2014>]
3. Latgales ciemu un ceļmalu krucifiksi, b.r. [dostēp: https://lv.wikipedia.org/wiki/Latgales_ciemu_un_ce%C4%BCmalu_krucifiksi]
4. Latkovskis L., Acta Latgalica 2, 1968, [dostēp: <https://lv.wikipedia.org/wiki/Krucifikss>]
5. Viļums J., Katrā Latgales pilsētā var atrast pa kādai koka arhitektūras pārlei, 2021, [dostēp: <https://www.la.lv/katra-latgales-pilseta-var-atrast-pa-kadai-koka-arhitekturas-perlei-ludza-ta-ir-vecaka-sinagoga-baltija>]
6. Melne L., Instagram kontā apkopo piena galdu fotogrāfijas un stāstus, 2022, [dostēp: <https://www.retv.lv/raksts/instagram-konta-apkopo-piena-galdu-fotografijas-un-stastus>]

Ryc. 18 Układ albumu fotograficznego „ZNAKI DROGOWE W ŁATGALII”, rozdział „Okno”. Projekt i zdjęcia: I. Auzāne.

